

NAGYBÖJT 1. VASÁRNAPJA**B év**

1– 4 oldal

Olv.: Ter 9,8-15 – 1Pét 3,18-22 – Mk 1,12-15

Jézus megkísértése

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL***Szentmise bevezetése***

Isten hozta a Testvéreket! Nagyon örülök, hogy új lehetőséget kaptunk megint, hamvazószerdával elkezdődött a nagyböjt, ami fontos időszaka az esztendőnek. Isten új lehetőséget kínál nekünk! Legnagyobb kísértésünk, hogy csak magunkra gondoljunk, közben szenvedünk a magánytól, mert egymás nélkül nem tudunk élni! Csakhogy, hogyan lehet együtt élni úgy, hogy mindenki csak magára gondol. A nagyböjti idő nagyon jelentős, mert lényeges támpontokat kapunk, hogy rádöbbenjünk, mi az életünk értelme!

***Rádöbbenjünk a küldetésünkre:
hogyan is kellene nekünk együtt élni!
Ha kicsit is odafigyelünk Istenre, akkor van lehetőségünk!
Ne szalasszuk ezt el!***

Egy beteg testvérünkért ajánljuk fel a mai szentmisét. Egy beteg figyelmeztethet, taníthat bennünket, mert ő mindenbe belekapaszkodik, csakhogy meggyógyuljon. Mi mindenbe kellene belekapaszkodnunk, könyörögnünk Istenhez, hogy egészséges, emberhez méltó életet éljünk! Tartsunk bűnbánatot!

Szentbeszéd

Kedves Testvérek! Isten fölkínálja szövetségét, próbáljuk meg! Isten nem akarja, hogy elpusztuljon a világ, nem akarja, hogy emberi életünk csődbe menjen! Próbáljuk meg, kicsit jobban figyeljünk Isten gondolataira, hogy mit akar az Isten!

A nagyböjti idő

rendkívül fontos szakasza az évnek! Bizonyos értelemben egy szent misztérium folyamatába kapcsolódunk, Isten megmentő tervébe, amit megígért az ember bűnbeesése után abban a pillanatban, amikor az ember eltávolodott Istentől! Az ember úgy gondolta, hogy a maga útját járja, úgy gondolta, hogy ez Isten nélkül is megy.

***Isten akkor nem fordult el az embertől,
hanem utánanézett és elindult az ember után!***

Az egyházi év során ez a szent misztérium játszódik le

Isten embermentő gondolata jelenik meg előttünk! Karácsonykor ünnepeljük, hogy Jézus eljött, egy lett közülünk! Jézus földi életútja bemutatja, mit gondol Isten rólunk, emberekről!

Jézus földi útja tragikusan fejeződik be, mert megölik!

Az egyházi év hátralevő része arról szól,
hogy az ember nem tud megnyugodni,
nem hagyja békén az, amit művelt az Isten Fiával!

Az Egyház az évközi vasárnapokon

az ember nyugtalanságát igyekszik valamiképpen megválaszolni. Az ember nyugtalansága abból származik, hogy drámai esemény az, hogy az Isten Fia meghal értünk, értünk! Jézus példája nyomán az ember így vagy úgy, jól, kevésbé jól próbál ebből a misztériumból több jó döntéshez jutni! Ahogy az Úr mondta: Ha a búzaszem a földre hull és meghal, termést hoz!

***Jézus embermentő halálából
próbálunk magunknak motívumokat találni,
hogy mégiscsak másképp kellene élni!***

Krisztus hiába halt meg értünk?
Mi mégis ugyanúgy megyünk tovább
és semmibe vesszük Krisztus életáldozatát?
Roppant izgalmas ez az ív!

Az utolsó évközi vasárnapokon

már arra gondolunk, amikor Jézus megkeresztelkedik, az Úr kinyilatkoztatja, hogy az ő Lelke vele van! Föllép a kafarnaumi zsinagógában, az Úr Lelke rajtam, - mondja Jézus - eljöttem, hogy örömhírt hozzak a szegényeknek!

Nagybőjt első vasárnapján Jézus a Lélek ihletésére elindul

és célegyenesbe fordítja útját! Azzal találkozunk, hogy ha valaki a Lélekre hivatkozva formálja és alakítja életét, annak mi mindennel kell szembesülnie! Nem könnyű az ilyen ember élete! Aki semmibe veszi az Isten Lelkét, annak még nehezebb!

***Aki az isteni Lélek ihletésére kicsit is odafigyel,
annak vannak boldog pillanatai!
Vannak olyan pillanatai, amikor
– talán mondhatom így – megelégedett lehet:
jól döntött, méltó volt önmagához!***

***Aki az isteni Lélek ihletését semmibe veszi,
annak szinte alig lehetnek jó döntései,
mert az embert önzése alámeríti!***

Nem arról van szó, hogy aki az isteni Lélek ihletését semmibe veszi, annak elviselhetetlen arca van, szó sincs erről. Arról van szó, hogy az ilyen ember bezárkózik a maga börtönébe azt gondolván, hogy jól dönt. A többi ember pedig legfeljebb a börtöne ajtajáig jut el. Gondoljuk csak el, hogyan lehet együtt élni olyan emberrel, aki önmagát bezárja. Higgyék el a testvérek, hogy a világ összes baja innen származik. Azon kellene elgondolkodnunk, hogy Jézus titkához igazodjunk, közben fölismerjük a magunk életének titkát és vívjuk meg a magunk harcát! Isten nem azt mondja, ha hűségesek lesztek a szövetséghez, akkor minden jóra fordul. Isten nem varázsló!

***Isten azt mondja, hogy mindig veletek leszek!
Soha nem vívjátok harcotokat egyedül!***

Mi Jézus titka? Jézus titka a másokért való lét! Az emberi élet titka a másokért való lét! Ezt az utat cáfolja a gonosz! Egyszerűen azt akarja, hogy az ember valóban csak magával törődjön. Könnyű a dolga, mert önző természetünk van. A gonosz jó partnerre lel bennünk.

***Küzdelmünk lényege, hogy önmagunk fölé nőjünk,
hogy kiszabaduljunk önzésünk börtönéből! Ne csak magunkra gondoljunk!
Jézus titka a másokért való lét, tehát nincs más út!***

Az ördög azt akarja, hogy saját életünket nézve elbizonytalanodjunk, rossz kapcsolatot alakítsunk ki Istennel, a tervezővel, az elküldővel! Ne vállaljuk fel a küldetést! Ne vállaljuk fel azt az utat, amire Isten szán bennünket, amire Isten elküld bennünket. A magunk szemszögéből nézzünk mindent és ne törődjünk a világgal, ne törődjünk a másik emberrel! Ez az élet? Mi emberek kaphatók vagyunk erre a kísértésre, a kívánságaink, vágyaink erre indítanak bennünket! Isten a küldő és küldetésünk másról szól! Küldetésünk arról szól, hogy Isten egymásnak szán bennünket! Béküljünk ki Istennel és béküljünk ki egymással! Ennek egyetlen szempontja, hogy az ember megérti, nem azért született, hogy önmagának éljen! Mindannyian erre vágyakozunk, hogy egymással összetartozzunk! Csak amikor ennek az életnek ára van, mert egymásra figyelni kell, egymáshoz alkalmazkodni kell, egymásért áldozatot kell hozni, egymásnak meg is kell bocsátani, akkor könnyen föladjuk ezt!

A megtérés

Lelki átrendezésről van szó, a teológia így mondja, hogy ***megtérés!*** A Szentírás így mondja: változtassátok meg gondolkodásotokat! Isten gyermekeként szeret bennünket! Isten nem engedi el a kezünket! Egyetlen lehetőségünk, hogy érzékenyebbek legyünk és jobban hallgassunk oda, jobban figyeljünk a Lélek sóhajtozásaira, a Lélek ihletéseire, arra a Lélekre, aki bennünk van! A Lélek isteni rokonságunkat jelenti! Jobban figyeljünk oda az Isten Szent Lelkére! Hallottuk, Jézus a küldetésekor rögtön szembesül az embernek ezzel az alapproblémájával.

***Elég, ha a bennünk lévő Lélekre figyelünk,
mert a Lélek tusakodik a mi önző természetünkkel!
A Lélek minket újra, meg újra az Isten felé fordít,
hogyan el ne tévedjünk, hogy el ne rontsuk az életünket!***

Jézus azért példa számunkra, mert ő a Lélek ihletésére elindul!

Elindul azon az úton, ami az embernek szánt út!

Elindul azon az úton, ami az Isten akaratával azonos!

A gonosz nem tud mit kezdeni ezzel a Lélekkel! Ha mi a vágyainkat, ösztöneinket, az emberi, e világi terveinket próbáljuk akcióba vonni és harcolni a gonosszal, biztos, hogy vereséget szenvedünk, mert a könnyebb ellenállás irányába megyünk. Ha Isten Lelkével állunk szembe a gonosszal, akkor biztos, hogy végérvényesen nem tud legyőzni bennünket! Csatái lehetnek, amik győztes csaták, de a háborút biztos, hogy nem nyeri meg!

Azt hallottuk, hogy Jézus a pusztába megy

A pusztai lét rádöbbeníti az embert arra, – Jézus tisztában van ezzel – hogy mekkora tévedés, ha a földi lehetőségek felől értelmezzük az életünket! Vigyázat, a mi földi lehetőségeink nem a gázfűtés, nem a plázák sokasága. Ha azt gondoljuk, hogy ez, akkor vége, akkor kár az egész kérdéssel foglalkozni! A mi földi lehetőségeinket sokkal inkább kifejezi a puszta, ahol a lényegre kell figyelni! Nagy kísértés, ha a felszínen próbálunk utakat találni! Talán Thomas Merton írta: Városban pusztai magányom. Roppant érdekes könyv. Arról szól, hogy városban mit jelent a pusztai magány.

A puszta az a hely,

ahol a lényeges dolgokról van szó, az életünkről! Nem a vágyainkról, nem a csapongásainkról, nem a kielégíthetetlen és megoldhatatlan kérdéseinkről, hanem a lényegről, az életünkről! A nagyvárosban a kísértések közepette a lényegre találni, a lényegre figyelni nem is egyszerű!

A puszta az a hely,

ahol az ember rádöbben arra, hogy kiszolgáltatott!

A puszta az a hely,

ahol a pillanatról van szó! Vagy meg tudunk oldani egy adott helyzetet, vagy elpusztulunk!

A puszta az a hely,

ahol az ember magának tapos utat! Ha tájékozódni akar, akkor fölnéz a csillagokra!

A puszta az a hely,

ahol egy korty víz és egy levél által biztosított árnyék a minden!

A puszta az a hely,

ahol az ember rádöbben arra, hogy milyen korlátjai vannak, rádöbben a kicsinységére, rádöbben arra, hogy egyedül szinte biztos, hogy elvész!

***Városban pusztai magányom!
Képesek vagyunk-e megbarátkozni azzal,
hogy egy ilyen nagy városban
a puszta üzenetét közel engedjük magunkhoz!***

Ma, nagyböjt első vasárnapján Isten egy lehetőséget kínál nekünk, ***a szövetségét!*** Ha akarunk, Hozzá tartozhatunk! Nagyböjt első vasárnapja fölkinálja nekünk Jézus példáját! Ha akarunk, jobban figyelhetünk a Lélek indításaira! Ha akarunk, akkor megharcolhatjuk a magunk harcát! Nagy valószínűség szerint, ha Isten akarata mindennél fontosabb lesz, akkor többször győzünk, mint vereséget szenvedünk!

Az értünk tragikus körülmények között meghalt Jézus Krisztus példája elegendő arra, hogy az ember minimális motivációt nyerjen,

***ne vegye semmibe Jézusnak ezt a hatalmas tettét,
ami azt jelenti, hogy szeret bennünket!
Ha ezt közel engedjük magunkhoz, talán van remény arra,
hogy egymást is jobban tudjuk szeretni
és egymásért is csak azért, hogy összetartozzunk és több áldozatot tudjunk hozni!***

+ A M E N +

Szentmise befejezése

Kedves Testvérek! Az áldással megyünk el! Isten áldása kísérfen bennünket ebben a nagyböjti időszakban, hogy valóban újra tudjuk gondolni az életünket és az igazi értékekhez tudunk igazodni. Jézus történetében hallottuk, hogy vadállatokkal volt együtt és angyalok szolgáltak neki! Ez azt jelenti, hogy valahogy helyre állt a paradicsomi állapot, amikor az ember és az állatvilág teljes egységben volt! Nekünk nehezebb a helyzetünk, mert a mi vadállataink sokkal, de sokkal keményebbek, de ha Isten erejét kérjük, akkor létezni tudunk. Ha az Úrral összetartozunk, akkor angyali szolgálatot kapunk életünk alakításához, életünk útjához!

+ Á L D Á S +